

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

พบเพลี้ยอ่อน 6 ชนิด ได้แก่ *A. gossypii*, *A. spiraecola*, *A. craccivora*, *T. citricidus*, *T. aurantii* และ *S. citricola* ซึ่ง *A. gossypii* มีปริมาณสูงที่สุดในเดือนตุลาคม 2546 ที่โรงเรียนปลูกต้นไม้คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเดือนมีนาคม 2547 ที่โรงเรียนปลูกต้นไม้ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพลี้ยอ่อน *A. spiraecola* มีปริมาณสูงที่สุดในเดือนสิงหาคม 2546 ที่โรงเรียนปลูกต้นไม้คณะเกษตรศาสตร์ และเดือนกุมภาพันธ์ 2547 ที่โรงเรียนปลูกต้นไม้ตำบลช้างเผือก ส่วน *T. aurantii* มีปริมาณสูงที่สุดในเดือนพฤศจิกายน 2546 ที่โรงเรียนปลูกต้นไม้คณะเกษตรศาสตร์ และ *S. citricola* พบเพียงเดือนเดียวคือเดือนมกราคม 2547 ทั้ง 2 โรงเรียน สำหรับที่สวนส้มโอรุชมหาวิทยาลัยแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า *A. gossypii* มีปริมาณสูงที่สุดในเดือนเมษายน 2547 *T. citricidus* มีปริมาณสูงที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 และ *A. craccivora* พบในเดือนพฤษภาคม 2547 เพียงเดือนเดียว และการใช้กับดักกาวเหนียวสีเหลืองในสวนส้มสามารถดักเพลี้ยอ่อนชนิดมีปีกได้สูงที่สุดในเดือนธันวาคม 2546

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนประชากรเพลี้ยอ่อนแต่ละชนิดกับอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ ปริมาณน้ำฝน และจำนวนยอดอ่อน พบว่า อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และจำนวนยอดอ่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรของเพลี้ยอ่อน

การตรวจหาเชื้อไวรัสเตซาไวรัสที่อยู่ในลำตัวเพลี้ยอ่อนด้วยเทคนิค ELISA ในห้องปฏิบัติการ ผลปรากฏว่า ในการตรวจหาเชื้อจำนวน 18 ตัวอย่าง พบเชื้อซึ่งให้ผลเป็นบวก 6 ตัวอย่าง ได้แก่ *T. citricidus* 1 ตัวอย่าง, *T. aurantii* 1 ตัวอย่าง, *A. gossypii* 3 ตัวอย่าง และ *A. spiraecola* 1 ตัวอย่าง

การทดสอบประสิทธิภาพของสารฆ่าแมลง พบว่า carbosulfan 20% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร และ imidacloprid 10% SL อัตรา 8 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ให้ประสิทธิภาพดีที่สุดในการควบคุมเพลี้ยอ่อนทั้งในห้องปฏิบัติการและในโรงเรียนปลูกต้นไม้